

עפ"ת 33787/12/21 - אסעד אמארה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 33787-12-21 אמארה נ' מדינת ישראל

בפני	כבוד השופט אברהם בולוס
מעורר	אסעד אמארה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על גזר דין מיום 5.2.14 שניתן בנוכחות המבקש בבימ"ש לתעבורה בחיפה בתת"ע 6214-12-13.

הבקשה להארכת מועד הוגשה ביום 15.12.21.

הרקע

1. כנגד המבקש הוגש כתב אישום, לפיו ביום 11.10.13 הוא נהג ברכב פרטי ללא רישיון נהיגה תקף, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: **הפקודה**).
2. ביום 5.2.14 התקיים דיון בנוכחות הצדדים במסגרתו נשמעו טיעונים לעונש וניתן גזר דין בעניינו של המבקש. במסגרת גזר הדין הוטלו על המבקש העונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו;

ב. 8 חודשי פסילת נהיגה בפועל;

ג. 4 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

טענות הצדדים

3. לטענת המבקש בבקשתו להארכת מועד, הוא לא קיבל זימון לדיון שהתקיים בבימ"ש קמא ביום 5.2.14 והובא לדיון זה בצו הבאה, בזמן ששהה במעצר, ולכן לא ידע מהן נסיבות ההליך בעניינו; גזה"ד ניתן מבלי שבימ"ש קמא אפשר למבקש לדחות את הדיון כדי לפעול למינוי עו"ד מטעמו; במועד הדיון עו"ד שנכח באולם

התנדב לייצגו, אולם לטענת המבקש, אותו עוה"ד לא העלה טענות ולא הציג נסיבות חשובות. לטענת המבקש, משך תקופת הפסילה שנקבעה ארוכה יתר על המידה וכן, למרות שבימ"ש קמא ידע שלמבקש אין רישיון תקף, הוא לא הורה על הפקדת הרישיון באמצעות טופס הפקדת רישיון ובכך היה מקל על המבקש. לטענת המבקש בכוונתו להשתתף לאחר שנשא מאסר בפועל למשך 30 חודשים, ולשם כך הוא זקוק לרישיון נהיגה על מנת שיוכל לעבוד, ומכאן התבקשה הארכה להגשת הערעור.

4. מנגד, לטענת המשיבה, סמכות ביהמ"ש להורות על הארכת המועד להגשת ערעור בהליך פלילי תיעשה רק בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת, בהתחשב במשך האיחור, ההצדקה הנטענת לאיחור וסיכויי הערעור, כאשר הכלל הינו הקפדה על קיום המועדים הקבועים בחוק.

במקרה דנן, הבקשה להארכת מועד הוגשה בחלוף 7.5 שנים ממועד מתן גז"ד, המבקש נכח במועד מתן גז"ד וטען את טענותיו, ולפיכך לא מתקיים טעם המצדיק מתן ארכה.

דין והכרעה

5. לאחר עיון בבקשה ותגובת המשיבה, החלטתי לדון בבקשה מבלי לקיים דיון במעמד הצדדים (בש"פ 7906/11 מאירסון נ' מדינת ישראל (3.11.11)).
6. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב - 1982 (להלן: **החסד"פ**) עוסק בסמכות בימ"ש להאריך מועד להגשת ערעור פלילי:
- "בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200".**

בהתאם להלכה, מוקנה לבית המשפט שיקול דעת רחב בהחליטו בסוגיה זו. עם זאת נקבע, כי אין מקום להיעתר לבקשות להארכת מועד כדבר שבשגרה באופן שיביא לזילות הוראות החוק, לפגיעה ביכולתו של בית המשפט לפעול ביעילות וגם בעיקרון סופיות הדיון (בש"פ 6742/01 **בן הרוש נ' מדינת ישראל** (30.9.01)). בהתאם לפסיקה, על המבקש להציג "טעם ממשי המניח את הדעת" להארכת המועד להגשת הערעור הפלילי: **"בהתחשב בעקרון סופיות הדיון ובצורך בהצבת גבול להימשכות ההליכים; בהתחשב באינטרס של הצד שכנגד ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות והוודאות המשפטית; ונוכח הקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור שהוגש באיחור; אין ליתן אורכה להגשת ערעור או בקשת רשות ערעור בפלילים, אלא בהתקיים טעם ממשי המניח את הדעת."** (בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (25.7.2006)).

על ביהמ"ש להתייחס במסגרת נסיבות המקרה שבפניו לטעמים שבעטיים הוגש הערעור באיחור; לפרק הזמן שחלף מן המועד הקבוע להגשת הערעור; לשאלת היותו של המערער מיוצג על-ידי עורך דין; לסיכויי הערעור; חשיבות הזכויות שעלולות להיפגע כתוצאה מאי-מתן הארכה וגם לאינטרס הציבורי (ע"פ 2525/05 **זינלוב נ' מדינת ישראל**, פסקה 21 (9.6.05)); (בש"פ 8197/13 **אמסלם נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (8.1.2014)); (בש"פ 660/16 **פלדוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 6 (31.1.2016)); (ע"פ 5787/20 **מזרחי נ' מדינת ישראל**, פסקה 11 (31.8.2020)); (בש"פ 2311-20 **בן לולו נ' מדינת ישראל**; פסקה 4 (30.3.2020)).

במקרה זה חשוב להדגיש: "אף כי אין מניעה עקרונית להגיש בקשה להארכת מועד גם בחלוף התקופה

הקבועה בחוק להגשת ערעור, מוטלת על מבקש הבקשה החובה להגיש בקשתו להארכת מועד בזריזות הראויה ובהזדמנות הראשונה (ב"ש 1216/85 מדינת ישראל נ' עצמון, פ"ד מ (2) 325 (1986)), וככל שאיחורו ניכר יותר, כך פוחתים הסיכויים שבית המשפט יאות לבקשתו" (ע"פ 4946/07 עלי מקלדה נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (19.02.09)).

7. בעניינינו, ובניגוד לנטען המבקש הוא שטען במעמד הדיון "רוצה לגמור את התיק היום, עו"ד צ'רלי סבג ייצג אותו, מאשר את ההודאה", מכאן המבקש לא עתר לדחיית הדיון, היה מיוצג והוא שמסר את הודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

חלפו מעל ל-7 שנים ממועד מתן גזר הדין ועד למועד שהגיש המבקש את הבקשה להארכת מועד, ובבקשה אין כל הסבר, לא כל שכן משכנע ומניח את הדעת, לאיחור ניכר זה. אף יתרה מכך, לאחר שעיינתי בהודעת הערעור נראה לכאורה כי סיכויי להתקבל הינם נמוכים עד מאוד, שכן המבקש לא הציג אף טעם שבכוחו לשנות מהתוצאה, הגם שהמבקש היה מיוצג וטיעוניו נשמעו לפני מתן גז"ד.

ועוד, בניגוד לדעתו של המבקש העונש שנקבע כן סביר ומתיישב עם מדיניות הענישה באשר לעבירה בה הורשע ונסיבות ביצועה.

זו היא בקשה המשוללת כל יסוד, ומכאן אני מורה על דחייתה.

ניתנה היום, כ"ג טבת תשפ"ב, 27 דצמבר 2021, בהעדר
הצדדים.